

VII. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT

„ÓBUDAPEST – 150 éve együtt”

VII. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT

„ÓBUDAPEST – 150 éve együtt”

2023

Esernyős
Budapest, 2023.

TISZTELT OLVASÓ!

„A művészet az emberi lelkek közötti hidak építése.”

Auguste Rodin

Ahogy az impresszionista szobrászat legnagyobb hatású képviselője, Rodin, mi is hiszünk a művészet hídépítő erejében. Így Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat immár hetedik alkalommal hirdette meg az Óbudai Képzőművészeti Tárlatot, hogy a korábbi évek sikereit ismét együtt folytathassuk.

Az évről évre meghirdetett pályázatunk és a nyertes alkotásokat a Fő téri Esernyős Galériában bemutató, komoly hagyománnyal bíró kiállításaink mind a szakmai, mind a műkedvelő közönség széleskörű érdeklődését kivívta. E megtisztelő figyelmet a művészeti produkciók kiváló színvonala mellett annak is köszönhetjük, hogy a pályázatot kiíró harmadik kerületi önkormányzat és a kiállítások szakmai kuratóriuma a meghirdetett tematika fókuszába mindig az óbuda-békásmegyeri kötődést helyezi.

Az idei évben sem tértünk el ettől az alapelvünktől, ám ezúttal olyan helyi elköteleződésű művészeti ábrázolásokat vártunk, amelyek Pest, Buda és Óbuda egyesítésének 150. évfordulójához kapcsolódnak. Az „ÓBudaPest – 150 éve együtt” című pályázatunkkal az volt a célunk, hogy a művészet eszközeit segítségül hívva bemutassuk fővárosunk legutóbbi másfél évszázados történetét Óbuda tükrében.

Örömmel vettük, hogy a pályázó művészek vállalták a kihívást, és szenvedéllyel, sokoldalúan járták végig, és mutatták be Budapest varázslatos 150 éves útját. Egyértelművé tették, e lüktető nagyváros gazdag múltjának és sokarcú jelenének formálásában Óbudának kiemelt szerepe van. Az alkotóknak szívből köszönjük a munkájukat, hálásak vagyunk, hogy ismét közös gondolkodásra, közös elmélyülésre hívtak minket, hogy „hidat építettek az emberi lelkek között”.

A díjazottaknak pedig gratulálók!

dr. Kiss László,
Óbuda-Békásmegyer polgármestere

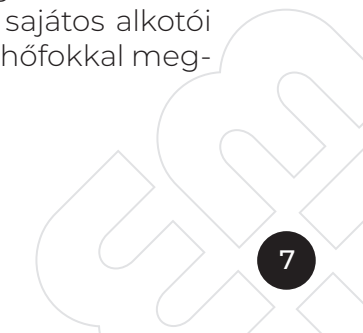
„ÓBUDAPEST - 150 ÉVE EGYÜTT” VII. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT 2023

Ebben az évben ünnepeljük Budapest – sokat megélt, gyönyörű fővárosunk – 150-ik születésnapját. A korábbi évek sikeres kiállításai után Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata e jeles évforduló jegyében rendezi meg – az idei évben immár hetedik alkalommal – az Óbudai Képzőművészeti Tárlatot, melynek most is a Fő téri Esernyős Galéria ad otthont.

Az utóbbi évek konfliktusai, katasztrófái és súlyos emberi tragédiái meghatározzák mindennapjainkat. Feszült figyelemmel fordulunk a hírek felé, aggodalommal és reménykedve figyeljük mindannyian, miként alakul a világ sorsa. Bizakodunk abban, hogy feloldódnak a háborús gócok és az ezzel járó fájdalmas nehézségek. Reménykedünk abban, hogy az emberiséget veszélyeztető problémák minél előbb megoldódnak, és végre megértéssel fordulnak majd egymás felé az emberek szerte a nagyvilágban. Ilyen zaklatott időszakban a szolidaritás, az együttműködés, a kitartó igyekezet az emberi minőség fenntartására, a kultúra és a művészetek ápolása különösen fontossá válik.

A nehézségek ellenére tehát mindannyiunk figyelmét érdemes a pozitív, értékeket képviselő közös dolgaink felé is fordítani, hiszen a művészet és a kultúra erőt adhat, bátoríthat és bizakodással töltheti meg életünket.

Az óbudai képzőművészeti tárlatok egyik nagy eredménye az, hogy időről-időre figyelmet generál, gondolkodásra készítet, olyan ajtókat és ablakokat nyit, melyek Óbudáról nézve is élettél, bizalommal kívánják megtölteni sérülékeny mindennapi életünket. Igényes képzőművészeti alkotásokat sorakoztat egymás mellé ez a program, szobrokat, plasztikai munkákat, grafikákat, festményeket, kombinált technikával készült műveket, amelyek jellemzően igazodnak a kiírásban megjelölt tematikához. A vizualitás eszközeivel, a képzőművészet nyelvén kifejeződő gondolatoknak lehetünk tanúi, melyeket ezek a művek közvetítenek. Világunkról a sajátos alkotói folyamatokon átszűrt, áttisztított, az egyéni karaktereknek megfelelő hőfokkal megalkotott művészi véleménynyilvánításról kaphat képet a néző.

Ha visszapillantunk az eddig bemutatott tematikus tárlatok sorára, kitűnik, hogy a 2016-os „Óbuda-Aquincum, személyes utak egy antik világba”, illetve a 2017-es „Szindbád – Óbuda” című kiállítások a városrész múltját helyezték a fókuszba. Ezzel szemben a 2018-as „Nap mint nap - jelen idő Óbudán” címmel meghirdetett tárlat már jelen korunk kihívásaira, jelenségeire reflektált.

2019-ben a jövő témájának felvetésével tovább léptünk az időben, s az alkotókat arra ösztönöztük, hogy alkotásaikkal – a képzőművészet asszociatív nyelvén – egy lehetséges jövőképet, a ma sejtéseit, érzéseit vetítsék elénk. Így született meg a „Futura Óbuda – a jövő Óbudája” című tárlat.

A kiállítássorozat legutóbbi eseményét „Genius loci – a hely szelleme” címmel rendeztük meg 2021-ben. Az alkotásra szóló felhívás és a művészek beadott munkái ezúttal is Óbuda izgalmas, változatos aurájához, sokunk számára meghatározó szerepéhez kapcsolódtak. Innentől kezdve már biennáléként hirdettük meg a kezdetben évente megrendezett óbudai tárlatok sorát, amelyet így 2023-ban „nyitunk meg” az alkotók és a közönség számára.

Idén tehát, a főváros egyesítésének 150. évfordulójára emlékezve „ÓBUDAPEST - 150 éve együtt” címmel hirdette meg Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata az eseménysorozathoz kapcsolódó kiállítását. A nagyobb kitekintésű, Óbudától jellemzően túlnyúló téma most is megérintette a művészeket.

A 19. század közepe táján Európa szerte növekedésnek indultak a nagyvárosok, London, Berlin, Párizs szűk városfalakat túllépve igazi metropoliszokká nőttek, miközben bekebelezték, a város szerves részévé tették a közeli kisebb településeket. A kiegyezés után Magyarországon is megérett a helyzet a főváros központi pozíciójának megerősítésére, Pest-Buda-Óbuda egyesítése révén. Az egyesítés az addig önálló települést, Ó-Budát egy korszerű, fejlődő világváros részévé tette.

Budapesten, ebben a sokarcú, változatos nagyvárosban fontos és aktív szerep jut azóta is Óbudának. Ez a városrész, amely ókori emlékeivel messze túlmutat a 150 éves közös múlton, ma is izgalmas, „kortársi” élettel van tele, a gazdag múltjára épülő „jelenidő” is élményekkel telíti az itt élők vagy az ide látogatók mindennapjait.

Az „ÓBUDAPEST - 150 éve együtt” címmel meghirdetett idei pályázatra beérkezett művek a korábbi években bemutatott alkotásokhoz hasonlóan változatos műfaji és stílári sokféleséget képviselnek. A pályázat egyik fontos célja, hogy képzőművésztünk mai jelenségeit, törekvéseit tükrözzék az adott tematika figyelembevételével készített pályaművek.

Ez a kiállítás is jellemző korunkra, erre az időszakra, az elmúlt két esztendőre. Az önreflexív vagy önazonos alkotói módszerek és művészi felfogások kifejezik a képzőművészetben megmutatkozó jelenségeket és törekvéseket. Ugyanakkor egy ilyen tárlatnak nincs – nem is lehet – módja bemutatni a teljesség igényével a hazai képzőművészet helyének, helyzetének és gondolkodásmódjának friss leágazásait, a művészi „termés” összességének karakterét, a nagy léptékű irányokat, a trendeket, de a kisebb egyéni, önálló alkotói utat járó művészek sokaságának művészi eredményeit sem. A pályázat természeténél fogva a tárlat szakértői bizottsága és a kiállítás rendezői abból az anyagból válogathattak, amely műveket maguk az alkotók kívántak a fókuszba helyezni.

A szép számmal beérkezett pályaműből végül – a helyi kondíciókat és a helyszín méreteit is figyelembe véve - 34 alkotás került bemutatásra az Esernyős Galéria kiállítóterében. A személyes ihletettséget és a témához igazított kreatív-művészi megoldásokat ötvöző művek sajátos módon fogalmazzák meg, mit is gondolnak a kiállító művészek Budapest 150. évéről és miként is gondolnak Óbuda szerepére. Tárgyasított látványelemek vagy történelmi, képi idézetek jelennek meg egyes műveken. Megszemlélhetjük a város szerkezetét, egyes területeiről készített látképeit vagy annak részleteit, mellettük feltűnnek allegorikus felfogású látvány- és műelemekkel készített alkotások, a figurálistól kiindulva egészen az absztrakt művekig, így a téma megjelenítésének több formáját is figyelemmel kísérhetjük.

Bárhonnan is kezdjük a szemlélődést, tartalmas élmény elidőzni e műtárgyak között.

A főváros egyesítésének 150-ik évfordulójára emlékezve Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata azért hirdette meg ez évben is az immár VII. Óbudai Képzőművészeti Tárlatot, mert az önkormányzat vezetői és munkatársai fontosnak tartják a kerületben élő alkotók teljesítményének megmutatásán túl a képzőművészet mai állapotának megismertetését a kerület lakói és természetesen az idelátogató érdeklődő közönség számára is. Fontos megemlíteni, hogy minden pénzügyi nehézség ellenére a kiállításra kerülő minőségi műveket vonzó díjakkal jutalmazza Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata – melyre a szakértői testület tesz javaslatot – továbbá a díjazott alkotásokat az önkormányzat a folyamatosan gyarapodó kortárs művészeti gyűjteményében helyezi el.

Szurcsik József

Az Óbudai Képzőművészeti Tárlat vezető kurátora
Munkácsy-díjas képzőművész, Erdemes Művész

A VII. ÓBUDAI KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT KURATÓRIUMÁNAK TAGJAI:

Bánföldi Zoltán
festő, performer

Halmai Róbert
az Esernyős Nonprofit Kft. ügyvezetője, kulturális szakértő

Szurcsik József
Munkácsy Mihály-díjas festőművész, Érdemes Művész

Tenk László
Munkácsy Mihály-díjas festőművész

Völgyi Miklós
műgyűjtő

A. BAK PÉTER

Témáimat, formavilágomat nem a pillanatnyi divatok irányítják, hanem a belső tartalmi indulatok. Sokat bízok a festői képzeletre. Festészetemben a látvány, a látomás és a képzelet egyenrangú szerepet játszik. Alkotásaimon fontos szerepe van a fény és árnyék kontrasztos játékainak, a határozott kontúroknak és a hatásos, sok esetben merész színtársításnak. Egyetlen módszerem a munka és a megfigyelés.

A gázlámpák imbolgó félhomályában, a késői órán, két alak (szerelmespár) sétál az ódon hangulatú házak övezte macskaköves utcácskán. Látott élmény alapján készült az intim méretű pasztellkép.

Este Óbudán

17x22 cm, pasztell, 2022

ADORJÁN ILDIKÓ

Most, hogy ránézek a kész síkplasztikákra, eszembe jut az alkotás folyamán bennem munkáló, már-már dühös energia, a gondolatok csapongása, és ahogyan próbálom „rendbe rakni” azokat, kialakítani egyfajta harmóniát a választott témához.

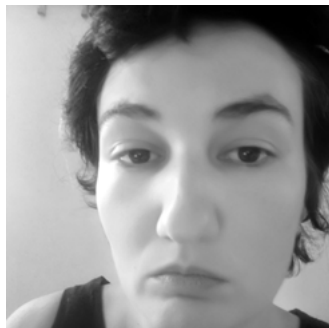
Nekem nem elég a magányos séta, az egyedül bolyongás a város utcáin. Budapest sok programot kínál, így Óbuda is sétára hívogat. Nagy hatással vannak rám az Óbudai Múzeum szervezett tematikus városnéző sétái is. Régészek, történészek kalauzolnak Óbuda egy-egy területén, ahol érdekes és alig ismert történetekkel fűszerezik a látnivalókat és kelтик életre a korábban itt élt embereket és legendákat. Ezek az élmények gyakran alkotásra készítenek, mert úgy érzem, megannyi régi érték így nem merül olyan könnyen feledésbe. Én is kutatok, utána olvasok egy-egy témának, kíváncsi vagyok például az eltűnt kiskocsmák történeteire, a Zichy-kastély titkaira, a paneldzsungel születésének körülményeire.

A *Téli óbudai emlékek* és a *Régi Óbudai emlékek* című síkplasztikákon kutatásaimat, élményeimemet jelenítem meg. Mostani alkotásaimon nem teret festek, hanem barkácsolok. Évek alatt összegyűlt emlékeket, benyomásokat, pillanatképeket komponálok egybe. Anyaghasználatom vegyes, főként régi újságokból, képeslapokból komponálok a könyvespolcaimra. Korábbi alkotásaimból megmaradt részleteket is beleillesztek a képekbe. Játsszom a színekkel, textúrákkal, mintákkal, mert keresem a ritmust, a feleleteket, úgy, ahogy egyik mesteremtől, Bakonyi Mihály festőművész-művészstanártól tanultam a képi kifejező eszközök használatát egy-egy alkotás komponálásánál.

Téli óbudai emlékek

30x40 cm, síkplasztika, 2023

BÁCS EMESE

Az urbanizált ember ellentmondásos életének mindennapi élmény- és látványanyagából építkezem. Az alkotói módszerem a hulladékok újrahasznosításával, a talált tárgyak egymás mellé helyezésével kialakított koncepció-építés és a hagyományos festészeti eszközök ötvözése. Figurális szemléletem a XXI. századi életérzést sugallja, melyben törekszem minél kevesebbet esztétizálni. A környezettudatosság, a hulladéknak szánt tárgyak megbecsülése, „tisztelete” fontos momentum a élővilág és „szellemi” világ épségének fenntartására irányuló törekvésnek. Az általam felhasznált anyagok mindennapisága szándékaim szerint demisztifikált képi világot hoznak létre, amelyek ezáltal csökkentik a távolságot az alkotások és az befogadók között.

Az 1-es villamos megállójából című festményemet azért készítettem a pályázatra, mert pesti, azaz XIII. kerületi lakosként rendszeresen járok Békásmegyerre tömegközlekedéssel, így az 1-es villamossal is. Az 1-es villamos emblematikus számomra, összeköti a várost, Pestet és Budát. A helyszín is emblematikus, az Árpád híd budai hídfői 1-es villamos megállójából látni lehet a Flórián téren található panelházakat. Valljuk be, nem egy esztétikus látvány, mégis emblematikus, hisz mindenki ismeri a panel-sorokat, nem véletlenül került szóba építészeti órán is. Bár sem az 1-es villamos, sem a panelsor, sem az emberek nem 150 évvel ezelőttiek, hisz a villamost 1984-ben helyezték üzembe, a panelház, másnéven Faluház, a legnagyobb panelekből épült lakóház, a 70-es években épült. Egy művész feladata a személyes élményt megragadni és értelmezni, átírni. Számomra a jelen, az életem, vagyis az általam megélt élmények, érzések, benyomások, hangulatok az autentikusak, ezért próbáltam személyeset belevinni a 150 évbe.

Az 1-es villamos megállójából

50x70 cm, vegyes technika, kollázs, vászon, 2023

BÁRÁNY TERÉZIA

Magamat adom a képeimen az ösztönös formai megjelenítéssel, a tudatalatti kivetülésével, a belső erők diktálta gesztusokkal. Ha jó a kép, ezt a belső energiát, a képpé vált gondolatot közvetíti a néző számára.

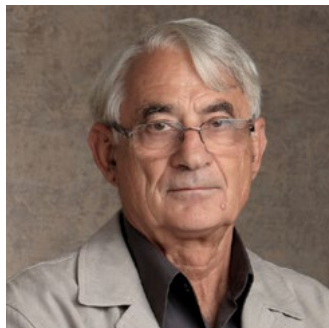
A pályázatra beadott mű egy most folyamatban lévő képsorozat egyik darabja. A képsorozat az építészeti emlékek hiteles reprodukcióinak beépítésével való bemutatása, transzfer technikával való beépítéssel, saját keverésű anyagba való beágyazással, rusztikus felületképzéssel.

A képeken szembe állítva mutatom be Budapest különböző építészeti korszakokban épült építészeti emlékeit kívülről és belülről egy többrészes képsorozaton. A képsorozat a múlt és a jelen találkozására épül, szembeállítva újat a régivel, szépet a csúnyával.

Időutazás

100x100 cm, vegyes technika, 2023

CSÍZY LÁSZLÓ

Villamosmérnökként és művészként szeretném képviselni a műszaki és a művészi alkotó tevékenység rokon értékeit. A természetből származó élményekre alapozva, a struktúrákra koncentrálni, elvont formában, de az érzelmeket sem kizárva készítek számítógépes grafikákat. Legújabb kísérleteim során plexi lapra lézerrel gravírozatom a vonalas rajzolatokat. Fontosnak tartom a „kis változások” univerzális jelentőségét.

Alkotásom két fő motívuma: a kockakő térburkolat foltjai, mélyedései, karcolatai tiszta vonalrajzban jelennek meg, mely kombinálódik az Egyesítés idején kialakult várostérkép vonalas rajzával. A kockaköveken keletkezett „lenyomatok” a kő memóriája, mely az idő múlásával a térképi szimbólum megjelenítése révén történelemmé vált.

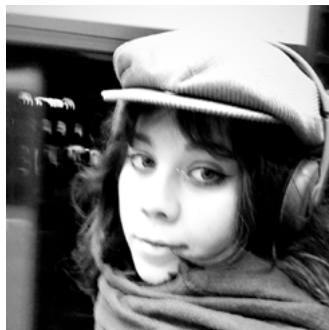
A gravírozása és az alulról történő LED világítás fényrajzzá alakította a vonalrajzot. A rétegek térbeli távolsága következtében mind a tervezés, mind a szemlélő finom mozgása miatt vonalrendszerek változatos kölcsönhatása alakul ki. A tervezéskor a két azonos réteg kisebb egységeit mozgattam egymás fölött, hogy térbeli hatások keletkezzenek. Ezek a hatások egyben szemléltetik a „kis változások” szerepét, alkotó jelentőségét.

Emlékeznek a macskakövek?

komputergrafika lézer gravírozással

Az installáció 170 cm magas, 70 cm széles, 50 cm mély. A gravírozást tartalmazó 6 mm plexi lap 70x80 cm méretű. 2023

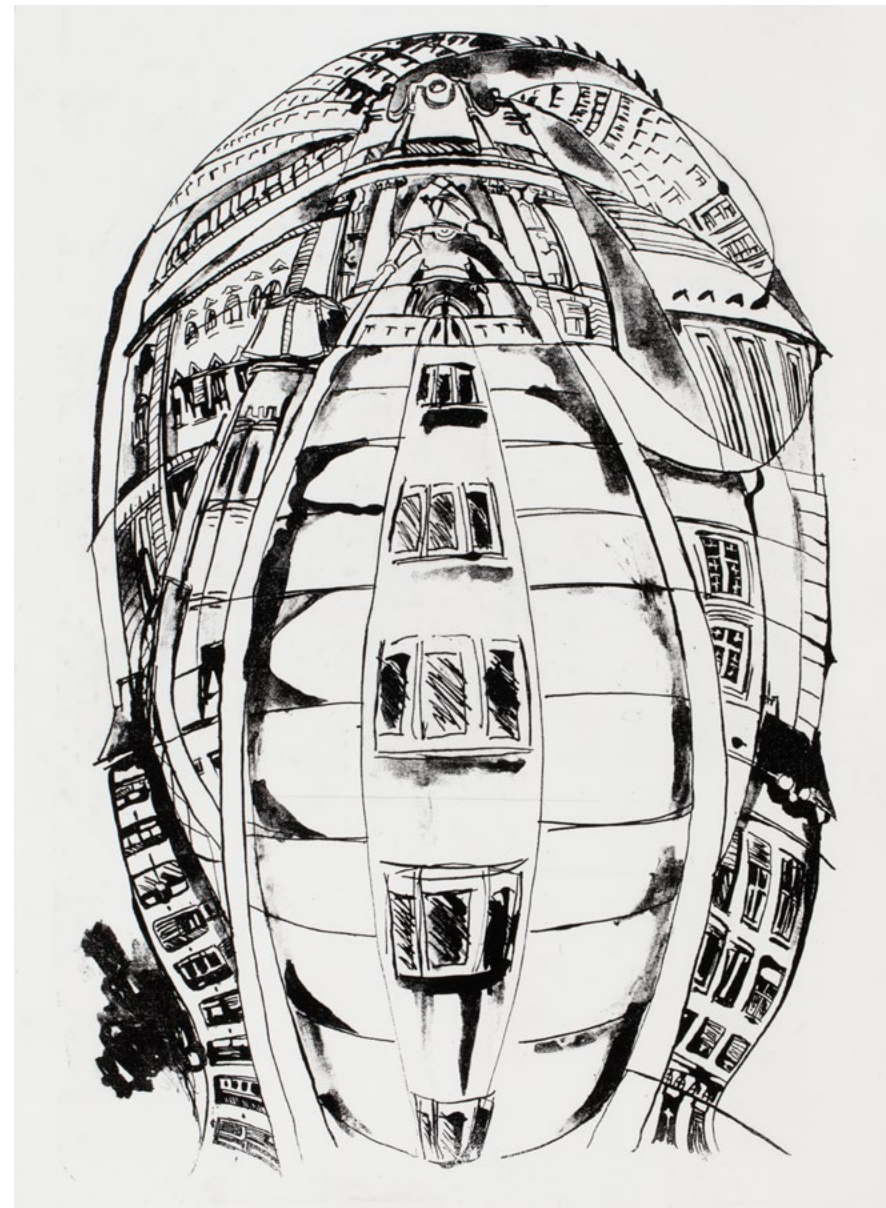
CZÁR ANNA CSENGE

A Magyar Képzőművészeti Egyetem képgrafikus hallgatója vagyok. A mindennapokban és a művészetben is az abszurditást keresem és próbálom vizuális eszközökkel közvetíteni azt. Rengeteg technika érdekel, mindegyikhez különböző témákat szereztek párosítani és egyszerre többféle stílusban dolgozni velük. Képeim között ugyanúgy megtalálhatók a kicsit futurisztikus hatást keltő grafikák, mint a festett szürreális tömegjelenetek, életképek.

A képen Óbudát, nemcsak mint helyet, épületek tömegét szerettem volna mozgásba hozni, hanem érzékeltetni akartam, ahogy az idő végigsuhan a falak között, lecsupaszítva azokat foltokra, vonalakra. Fő célom volt összefoglalni százötven év elmúlását, annak nyomait egyetlen képben, ez pedig azért jelentett kihívást, mert ez egy folyamat, amely még csupán mérföldkőhöz ért, de a vége messze van. A képen felismerhetők Óbuda ikonikus épületei is, mint például a városháza, amellet pedig igyekeztem ezeknek a stílusát beilleszteni egy nagy keretbe. Ezért némely lakóház amorf formát öltött, hajdani önmagához képest, így az alakzatok sokféleségükkel tömörültek össze végül ennyi év alatt ebbe az egy városrészbe.

Áradó idő

30x45 cm, tuslitográfia, 2023

DANKÓ EVELIN

Kárpátalján nőttem fel művészetkedvelő családban, így számomra is adott volt, hogy ezen a területen szeretnék majd elhelyezkedni. Tervezőgrafikai tanulmányaimat Sopronban kezdtem, de később Litvániában és Spanyolországban is betekintést nyertem a művészet és grafikai tervezés világába. Illusztrációim témája főként az építészet, csendélet, és játékos mindennapok. Stílusát tekintve textúrában és mintázatban gazdag alkotásokon dolgozom. A „150 éve együtt” című alkotás Budapesten található különféle épületeket ábrázol, legelől az Óbudai selyemgombolyító látható, jobbra a Pesti oldalon található Párizsi udvar, Dohány utcai zsinagóga, legfelül a Nyugati pályaudvar, alatta a Szent István Bazilika, Budai Vár, Fővám téri vásárcsarnok és a Bécsi kapunál található lakóépület zárja, ünneplésre utaló motívumokkal tarkítva.

150 éve együtt

50x60 cm, digitális grafika, 2023

DOBÓ BIANKA

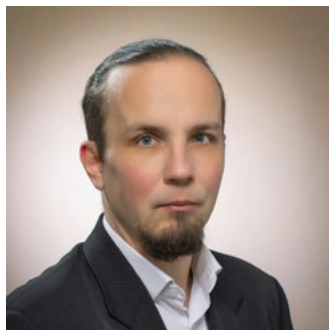
Munkáim kiindulópontja a köztéri művek és környezetük kapcsolatának vizsgálata. Utóbbiba beleértem az épített környezetet és egyúttal azokat a hatásokat is, amelyek hozzáadódnak vagy módosítják a mű jelentését és megítélését. Legfőbb fókuszom azon körülmények vizsgálatán van, amelyek hatással vannak az emlékművek értelmezhetőségére. Többek között az olyan természetesen végbemenő folyamatok, mint az idő múlása, a természetes erózió, de ilyenek a társadalmi változások is, melyek erkölcsileg erodálják vagy épp megújítják a művet. Ezekkel párhuzamosan bekövetkezhet fogalmi és jelentésbeli változás is. Idővel eltűnhet az eredeti jelentés vagy szándék megértésének képessége, a háttértudás.

A játszótér, mint közösségi tér fontos szereppel bír. Fontos találkozások és ismeretségek helyszínei. Szinte mindenkinek vannak emlékei róla. Ezek a közösségi terek ma is meghatározó részei a folyton nyüzsgő városnak. Az idősebb generáció még emlékszik a vasból összehegesztett mára már jórészt lecserélt régi életveszélyes fémjátékokra. Helyükre azóta modern, biztonságos darabok kerültek. Ha az otthonra gondolok, akkor benne a játszótér fontos helyet foglal el.

Játszótér IV.

79x55x5 cm, hímzett acél, 2022

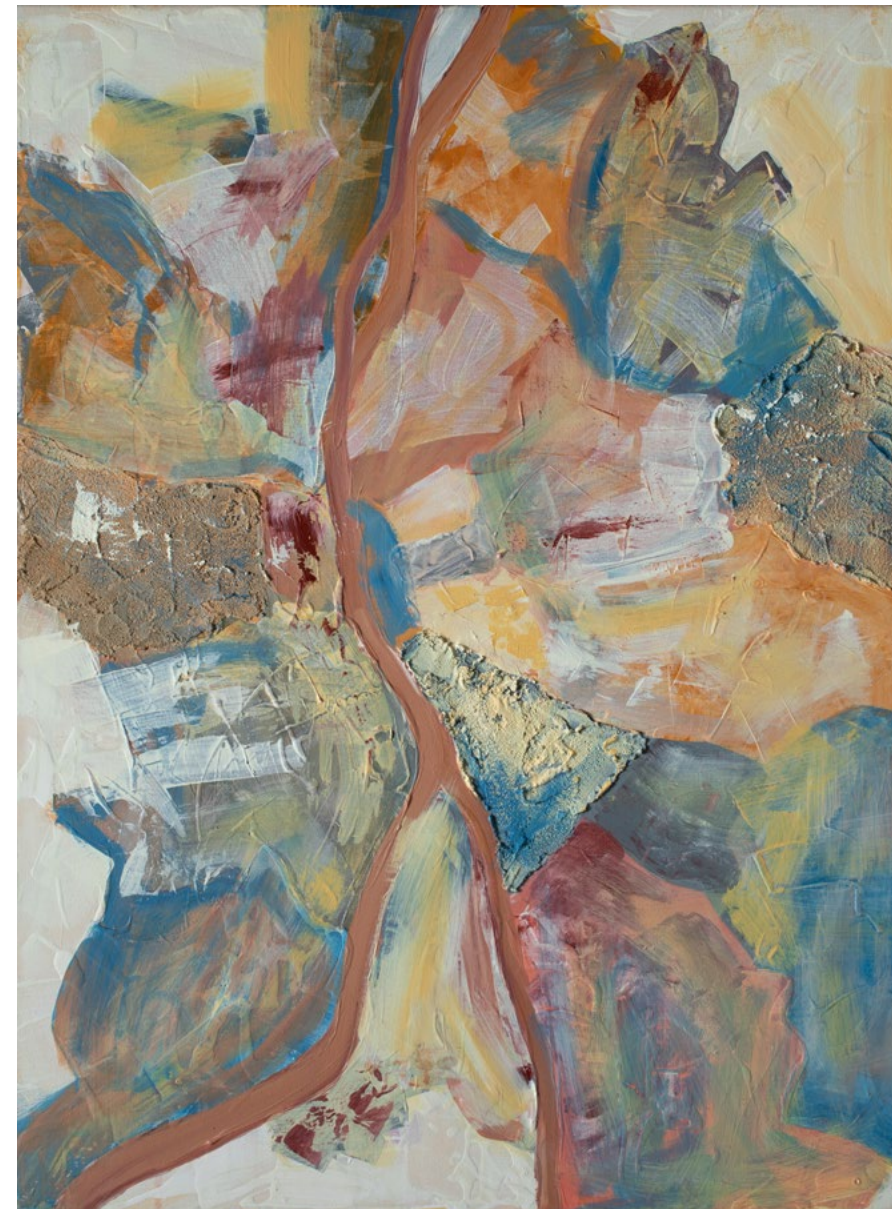

ÉLES BULCSÚ

Vallom: bár dolgozni a műterem magányában kell, ennek ellenére a képzőművészet közösségi tevékenység. Ezért időről időre találkozni kell a kollégákkal, gondolatokat cserélni és együttműködni. Legyen szó akár egyéni, vagy csoportos tárlatról, akár művésztelepről. A következő munkában hiszek, a megfestett-megrajzolt képekben, amelyek szavak nélkül beszélnek, gondolatokat ébresztenek, figyelmet terelnek.

Falak

80x60, akril, vegyes technika, 2023

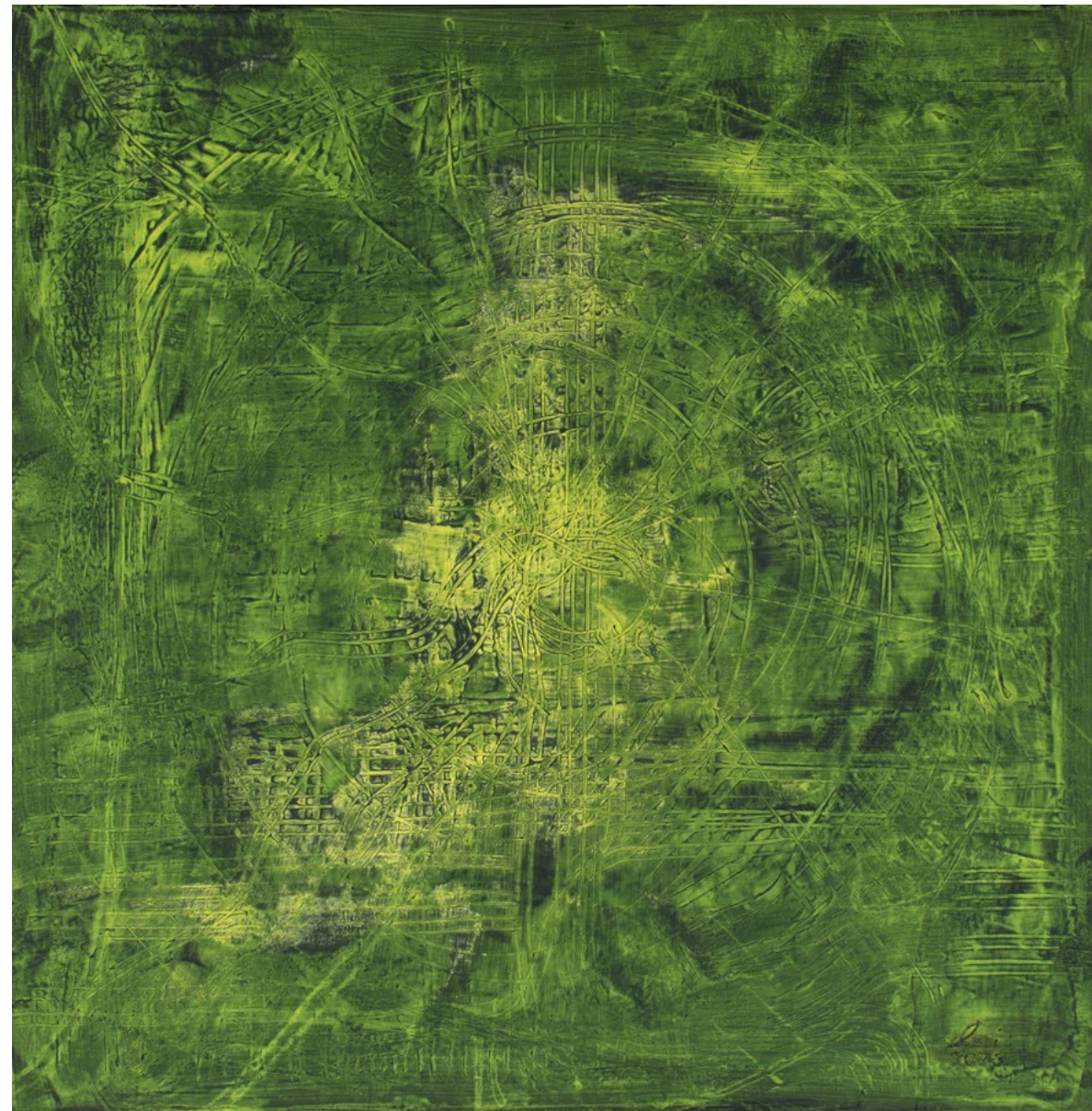
F. DOBI ÁGNES

Ahogy a világot én látom és láttatni akarom...

Óbuda Pest 150 év alatt kialakult, magas színvonalú fejlesztett közlekedésének hálózatát ábrázolja a kép, amin Óbuda és Pest szinte egy egységbe fonódva hatalmas hálózattá növi ki magát.

Hálózatok

50x50 cm, vászon, akril, 2023

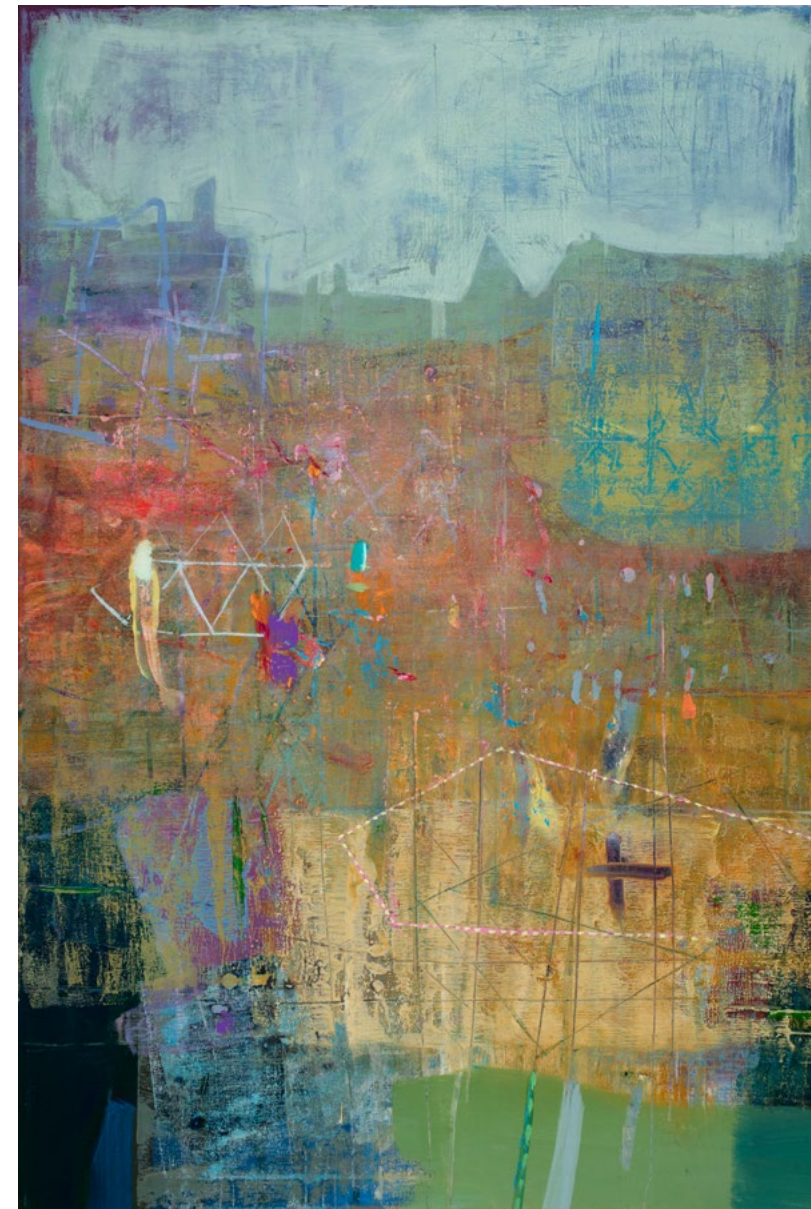
FELHÁZI ÁGNES

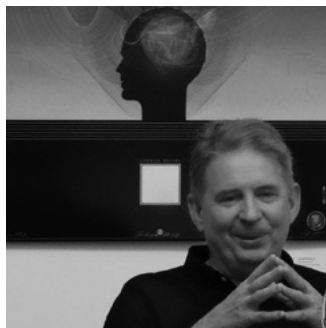
„A művészet nem a láthatót adja vissza, hanem láthatóvá tesz.” Paul Klee

A festmény Óbuda múltjának és történelmének állít emléket.
Különleges hangulatát a kép absztrahált formanyelve és a színek hangsúlyozzák.

Óbudai történet

90x60 cm, akril, vászon, 2023

FELSMANN TAMÁS

1982-ben diplomáztam a Magyar Képzőművészeti Főiskola Alkalmazott Grafika Tanszékén, majd ugyanitt elvégeztem a mesterképzést is. Ettől kezdve oktatok a Képzőművészeti Egyetemen. Műveim az interpretáló, értő művelt közeghez szólnak. Életművem fantasztikusan artisztikus, intellektuálisan kifinomult, bravúros grafikai megoldások, és szinte befogadhatatlan részletgazdaság jellemzi. Ennek ellenére kámfóniának nyoma sincs benne, a képek teljeseek, mérnöki pontossággal befejezettek és harmonikusak.

A települések és a városok kialakulásának történelmi gyökerei vannak. Fejlődésük egy összetett, nem lineáris folyamat és sok tényező befolyásolja. Az egészséges és fenntartható városi fejlődés érdekében fontos az integrált tervezés, az infrastruktúra fejlesztése és a közösségi részvétel előmozdítása. A városoknak alkalmazkodniuk kell a társadalmi, gazdasági és környezeti változásokhoz, hogy élhető és versenyképes környezetet biztosítsanak lakóik számára. Az intelligens városi tervezés és a környezetbarát infrastruktúra segíthet csökkenteni a városok környezeti lábnyomát. A kultúra, a kulturális megmaradás gyökere a kulturális emlékezet. Budapest és Óbuda 150 éves történelme során a városképi hangsúlyok folyamatosan mozogva változtak a korszak, a földrajzi helyének, és felekezeteinek sokszínű hatásaitól övezve, de a keresztény kultúrkör dominanciája mindvégig meghatározó.

Laudamus veteres, sed nostris utimur annis, mos tamen est aequè dignus uterque colí. Dicsérik a régieket, de a jelen korban élünk, épp ezért méltányos mindkettőt tiszteletben tartani. (Ovidius) Tanulmányterv No. 21/4., 90x100 cm, Grafika, E. A. épreuve d'artiste, Digitális Ciclée nyomtatás. Anyag: Hahnemühle Torchon., 2023

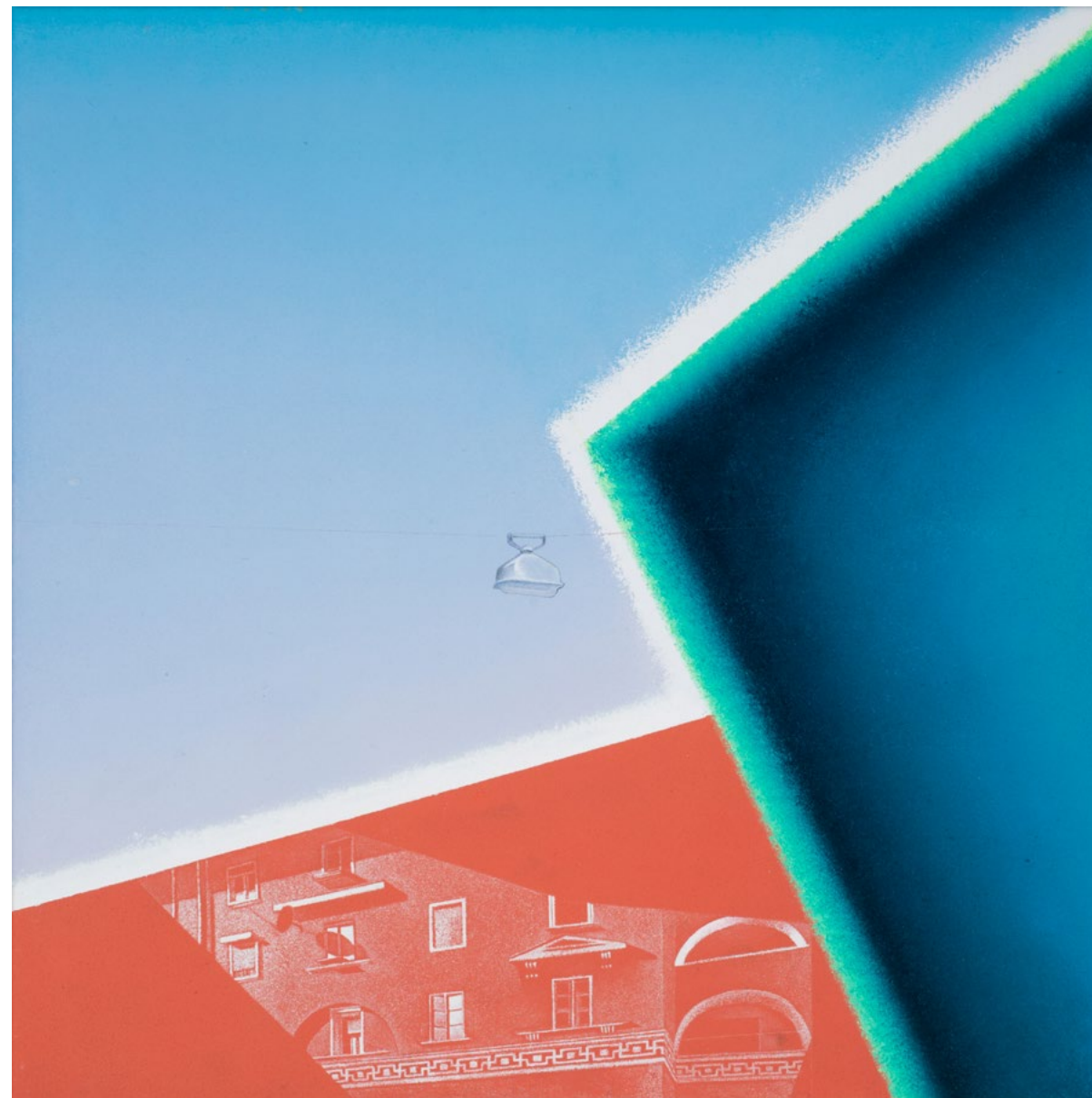

GESZTELYI NAGY ZSUZSA

Régóta figyelem ezt az épületegyüttest, kerestem a legmegfelelőbb ábrázolási módot, hogyan tudnám emblematikusan, szinte ikonikusan megjeleníteni, felragyogtatni különlegességét. Egyértelmű, hogy beleszerettem ebbe az építészeti kuriózumba. A Bécsi út, Nagyszombat és a Kecske utca által körülvelt épületegyüttest (tervező Hikisch Rezső, ifj. Paulheim Ferenc, építés éve: 1926 – 1928) magamban csak úgy hívom a homlokzatán végifutó minta miatt: a meanderes ház. Egészen különleges levegője van számomra ennek a helynek, a tömbök között sétálva az ember visszautazhat a múltba, a különböző történelmi korok kitapinthatóan jelen vannak. A díszítései: a loggiák, a ión oszlopok, a timpanonok által túldíszített is lehetne (eredetileg sokkal több díszítés volt a homlokzatán), de érdekes módon éppen a veszteségek miatt mára letisztultak, mégis nagyon karakteresek a hatalmas homlokzat-felületek. Évek óta foglalkoztat a szocreál építészet, lenyűgöznek monumentális léptékei. A névadó ideológiával szemben tágas terei az emberi környezetnek már-már patetikus távlatokat nyitnak. Miközben a belső terek sokszor látványosan szűkösebbek. A kinti tereket meghatározza még a növényzet, elsősorban a hatalmas fák burjánzó mozgalmassága. A lejtős terület miatt a Bécsi útról nézve szinte fenyegető az épület monumentális tömege, hiszen a lejtés miatt az ember úgy érzi, rácsúszhat ez a monstrum. A hátsó utcákban sétálgatva viszont ugyanez a monumentalitás méltóságot, szinte csendet sugall. Évek óta foglalkoztat a képtérben feszülő átló eleme, súlya, hatása. Az elmúlt években számos képet festettem, többnyire városképeimen használtam ezt a különleges elemet. Meglátásom, hogy az átló egy szinte végletes alapvetés a képtérben, ami egyszerre perspektivikus, ugyanakkor a kép síkján elhelyezkedve a képiség, a 'műviség' sajátja, így az átló a figyelmünket erre a kettősségre irányítja. Lezárt rendet teremt, ugyanakkor a határokon túlra vivő ereje van. Ennél a mostani képemnél léptem el először a szigorúan vett átlótól, úgy éreztem, hogy biztosítanom kell a rálátást a ház monumentalitásának megmutatása miatt.

A meanderes ház

60x60 cm, vegyes technika, 2023

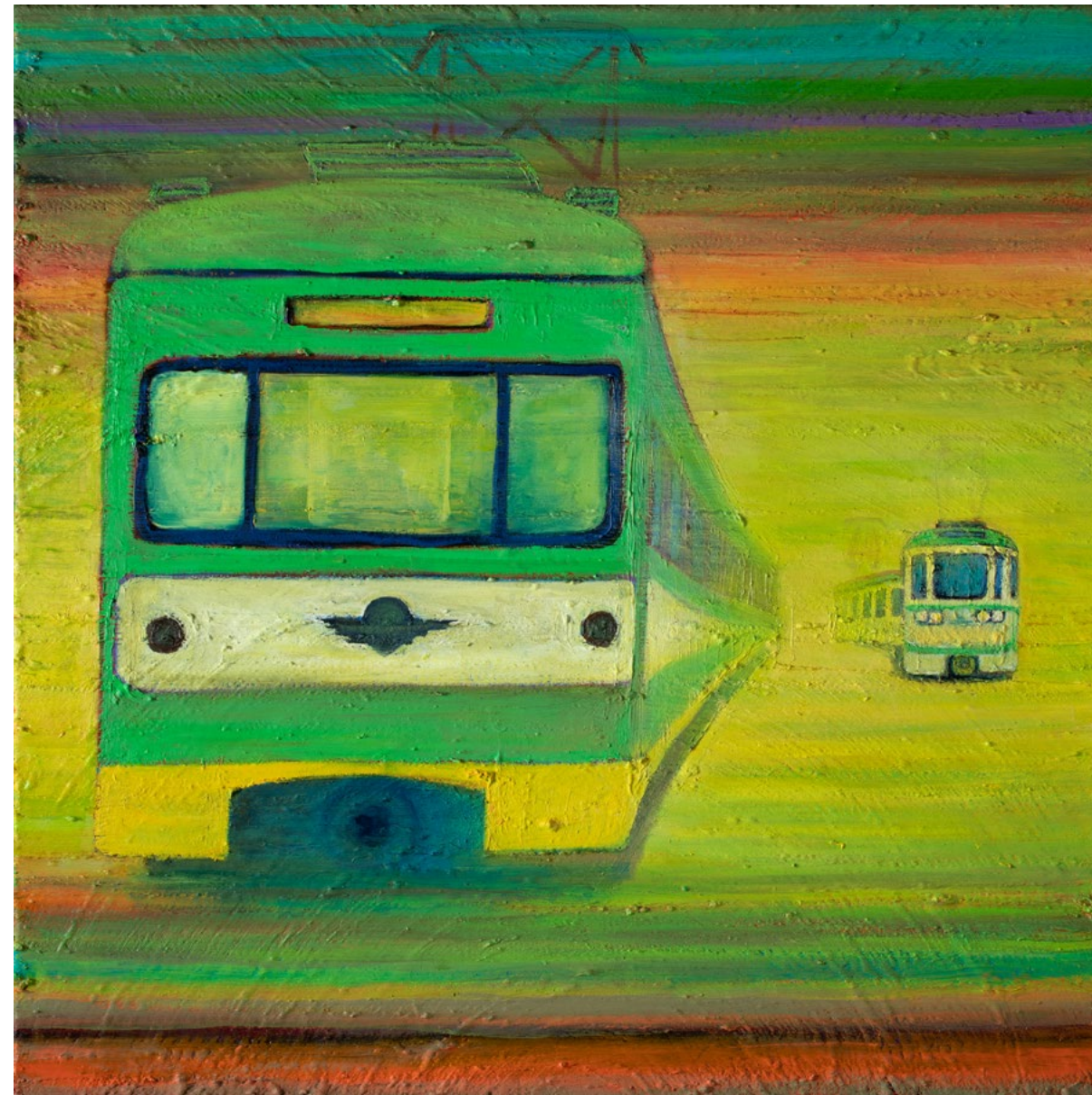

GÓRA ORSOLYA

A szín szublimálásának, feloldódásának folyamatát kutatom, megtartva annak testi, tapintható minőségét. A szín megvilágítja a belső vízióinkat, tehát az emberben benne élő szín egyfajta ígéret, míg a külső világban megjelenő matéria az ember által felépített élet folyama. A színekkel való kommunikáció a tudat alatt kezdődik, ezért színszekvenciáknak neveztem el a folyamatot, ahogy a színek kapcsolódási sorrendjét vizsgálom a képen. Ahogy egy ember jellemvonásait, karakterét és viselkedését nagymértékben befolyásolják az életében egymásra épülő történések, valamint az azokat mozgató személyes döntései, úgy a színek összhatása a színek kapcsolódási sorrendjének függvényében dől el.

Örökzöld ÓBudaPest

100x100 cm, olaj, vászon, 2023

HOLLAI KRISZTINA

Mint kortárs-alternatív gondolkodású művész, nem vagyok híve a merev konvencióknak, ellenben tradíciókra építkezem és nyitott vagyok a világ állandó változására. A körülöttem lévő mai modern világ foglalkoztat. Duchamp óta már bármi lehet művészet. Szerencsémre. Nincs megkötve a kezem műfajjal, izmussal, technikával. A művészet szabad. A képeimet sokszor

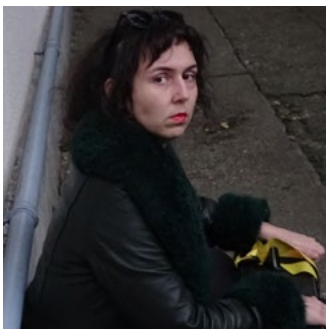
a véletlen vagy az ösztönösség alakítja. Az alkotói folyamatban sokszor olyan világokat fedezek fel, ahol minden szabály érvényét veszti. Ez hihetetlenül izgalmas, de kockázatos is, mert nem garantált, hogy az alkotás a megszokott nézői vagy szakmai elvárásoknak megfelel. Témáim látomások az életről, gondolatok, kérdések. Úgy vélem, hogy a kép véglegesen csak akkor készül el, amikor a néző elé kerül. A festményt az alkotó és a néző együtt hozzák létre. Ekkor kapcsolódik össze az individuális magányos művész a másik emberrel, a világgal.

Elképzeltető, hogy a „kísérteties távolhatás” kvantumfizikai elve lépett működésbe Óbudán. Éppen egy új anyagon dolgozom, sváb identitásomat helyezem górcső alá. A betelepített szőlőművelő sváb családból különösen az egyik ősöm volt nagy hatással rám. Czaga Viktória: Buda utolsó polgármestere c. életrajzi munkájából megtudtam, hogy Házmán Ferenc a reformkor egy meghatározó alakja volt, már 1848-ban egy országgyűlésen Óbuda-Buda és Pest egyesítését szorgalmazta. A szabadságharc leverése után a Szent Korona elrejtőinek egyike. Kossuth hű követője, amerikai útjára is elkísérte, majd ottmaradt. Később hazahívták, hogy Buda utolsó polgármestere legyen. Fáradhatatlanul dolgozott Óbuda, Buda és Pest egyesítésének vízióján, de 150 éve, az egyesített főváros főpolgármestere mégsem ő lett, ami csupán 40 szavazaton múltott. Vele ülök le egy kávéra, bár felmenőm csak egy festmény az asztal túloldalán. A piros sapka nálam az önmeghatározás jele. Az asztalon szereplő szőlő és bor a szőlőtermelő sváb családomra, de szódával együtt egy jó óbudai fröccsre is utal. A kelyhek pedig lehetnek csupán ivópoharak, de akár az örök keresésem tárgyát is rejthetik, a Grált.

Kávé ősapámmal

140x100 cm, vegyes technika, raku kerámia, nagymama csészéje, családi ráma-töredék, 2023

JAKATICS-SZABÓ VERONIKA

Képzőművészként egy teljesen egyéni, személyes motívumvilág felépítése foglalkoztat – a kifejezésmódon és az anyaghasználaton kívül számomra ez a választott motívumokban és témákban is megnyilvánul. Motívum-rendszeremmel egyfajta sajátos mitológiát szeretnék kialakítani, amely individuális is és kollektív is egyszerre. Képi gondolkodásom narratív, „képpel elbeszélve”, történeteken keresztül fogalmazom meg mondanivalómat. Leggyakrabban egy képbe sűríték bele egy teljes történetet.

A festményen egy Deák téri látomásszerű jelenetet látunk, három arany színű szobor alakkal, akik laptopokat tartanak, ők Pest, Buda és Óbuda allegorikus figurái.

Pest, Buda és Óbuda allegóriája

100x120 cm, olaj, vászon, 2023

LEBEDA DÁNIEL

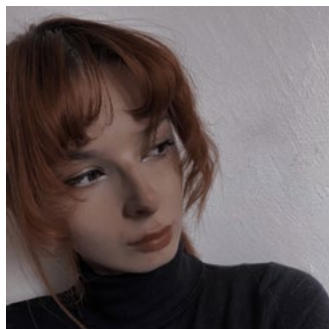
Művészetemben a szimbólumok jelentőségével foglalkozom az önmegismerés kontextusában, filozófiai témákat dolgozok fel. Jelenlegi sorozatomban szociológiai és kortárs problémákra reflektálok.

Carl Jung korrelációt vont az alkímia folyamata és az ember lélektana között, írásaiban a citrinitas, mint a bölcsesség megszerzése jelenik meg. Paradox módon világunkban, amelyben az információ folyamatos áramlásának gyorsasága egyre nő, a tudásra való vágy azonosan csökken. Társadalmi polarizáltság pedig általánossá válik. Középre való komponáltság a munkámban a nézőnek egyfajta nyugalmi pontként van jelen és lehetőséget nyújt a befogadásra. A létra vízszintes elhelyezésében nem alá- és fölérendeltség jön létre, hanem mindkét irányból a megközelítés validálhatóvá válik, összekötő motívumként szerepel. Óbudai kontextusban, Óbudának a kulturális szerepében értelmeződik. A város sokoldalúsága kulturális és történelmi szinten köti össze Budapest múltját és jelenét.

Citrinitas

3 darab 100x70 centiméteres nyomtat, kollográfia (mélynyomás), 2023

LAVIV LAURA

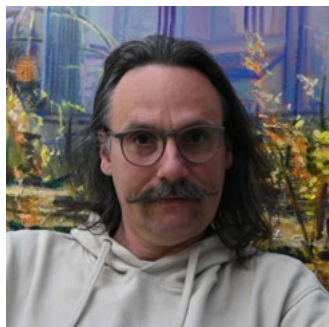
Mindig szeretem, amikor a munkámra ránézve valamilyen érzelmet előhoz a befogadóból, ezért érzéssel, érzésekkel dolgozom. Nem ülök egy munka felett heteket, hogy ezt megőrizhessem. Viszont az alkotás előtt annál többet gondolkodok és fejben megtervezem a látványképet, így alkotok én.

Az alkotásom, Óbuda történelmi szépségére utal vissza. A fehér, üres alak és a vörös fa a múlt és jelen közötti összeköttetést szimbolizálják az elöregedő házak között. Az omladozó házak szépsége és elhagyatottsága együtt összpontosul a képen, emlékeztetve arra, hogy a múlt mindig jelen van.

Hazaút

42 cm x 29,7 cm, digitális rajz, 2023

LÁSZLÓ DÁNIEL

A III. kerületben születtem, édesanyám és anyai nagyszüleim is itt laktak. Anyukám az akkori nevén Martos Flóra gimnáziumba járt. Az épület most is áll, a mai neve Óbudai Gimnázium. Nyárvégi éjjel arra sétáltam és benéztem az egyik tanterem ablakán. Állt az idő, de ugyanakkor meg is változott minden az évtizedek alatt. Éjszaka az iskola mindig üres, nincsenek benne gyerekek, ők majd másnap reggel érkeznek. Elő van készítve a tanterem, ott a tábla, a faliújság a padok. Ez évtizedek óta így van, négyévente teljesen új diákokkal.

Anyukám gimnáziuma
110x150 cm, olaj, vászon, 2023

LÉVAY JENŐ

Munkáimban olyan képi megoldásokra törekszem, amelyek külön-külön sem kézzel, sem géppel nem hozhatók létre. Ez a folyamat egy sajátos párbeszédre alapul, amelyben kvázi kérdéseket teszek fel irodai és ipari másológépeknek, a hagyományos képzőművészet eszközeivel. Fotóimat, rajzaimat, víz- és olajfestményeimet mutatom a gépeknek, majd azok reakcióira válaszolva újabb és újabb vizuális kérdéseket teszek föl, míg végül egyfajta szintézisben létrejön

a konszenzusos kép. Korábban, a 80-as évek végéig ez a „metaforikus programozás” nyomdák, üzemek, irodák, kézműves műhelyek tereiben zajlott. Akkor két „klick” között akár hónapok is eltelhettek. Ma ezek a műhelyek nem, vagy csak múzeumokban léteznek, viszont a számítógépek képalkotó programjaiban – hála a Tízezer mérnök tudásának – filterként szerepelnek.

Kerestem valamit, ami 150 éve pontosan ugyanaz. Meg is találtam a Bosnyák téren, a Raum Frigyes mérnök által 1987-ben létesített Geodéziai Emlékparkban azt a vasasztallal állandósított földmérési jelet, amelyet az egyesítés idején, Óbudán, valahol a külső Bécsi út mentén helyeztek el. A 30 darab Óbudán telepített öntöttvas oszlop közül sajnos ma már csak ez az egy létezik. Hengeres formájú, az alsó részen 40 cm, felül 22 cm, a tetején elhelyezett műszerasztal pedig 50 cm átmérőjű. A vasoszlop teljes magassága 112 cm. Az oszlopot szépen formált öntöttvas asztallap zárja le. Az asztallapot két horony négy körcikkre osztja; a mérési pont tulajdonképpen helye a két horony metszéspontja. E fölé kellett a szögmérőműszert felállítani.¹ Erről a felületről készített frottázsaim képezik azoknak a grafikáimnak az alapját, amelyeket Óbuda emblemikus helyszíneiről készítek. Ezek első darabjain az Óbudai Gázgyár tornyai láthatóak. Közülük a legmagasabb, a víztorony szintén elsőrendű alappont, földmérési jel.

Az itt leírt „kaland” jellemző Óbuda szinte valamennyi emblemikus helyszínére. Az átváltozások jelképes és valós tartalmi művészi szempontból termékenyek, de útmutatásul szolgálnak – ha a jövőnkön gondolkodunk, akkor is.

¹Az objektummal kapcsolatos adatok forrása: Noéh Ferenc: Régi földmérési jelek Budapesten című előadása, 2006, <http://bpht.hu/historiak/69.pdf>

VÁROSMÉRÉS – Elsőrendű alappont Óbudán

70x70 cm, Giclée nyomtatás vászon, 2023

MAGÉN ISTVÁN

Az alkotás közelebb visz a halálhoz, a halál közelebb visz a feltámadáshoz.
Komputerrel festett kép, vakkeretre feszített vászonra felvíve.

A hidak

116x70 cm, komputerfestmény, 2023

MAGONY KOVÁCS FERENC

Arra törekszem, hogy felismerjem az erővonalakat a kiindulástól a végtelen felé. Az ellenponttal való kapcsolat új irányításait szeretném értelmezni a lehetőségek felkutatásával.

Irányok vonzásában

Német üledékes mészkőből készült kisplasztika.
63x18x12 cm, kőfaragás, 2023

MERÉNYI DÁVID

A természet megfigyelésében hiszek. Az arányokon keresztül érthetjük meg a teremtet világ harmonikus rendjét és összefüggéseit. A rajz lehetővé teszi azt, hogy egyszerre kikapcsolódjunk és megismerjük a minket körülvevő dolgokat. A képalkotás nekem különleges játék, mindig tartogat új tanulságokat, és mégis egyre több játékszabályát vélem megismerni, és van, amit semmiért sem csinálnék másképp. Szeretem azt, hogy a gyakorlattal meg lehet haladni magunkat és szinten lehet tartani a rajzot kellő figyelemmel, és épp annyira szeretem azt is, hogy ki lehet esni a gyakorlatból, ha egy ideig nem rajzolunk. Szeretem, ahogy a művészet megtanít gondolkodni és figyelni a saját benyomásainkra, megkérdőjelezünk dolgokat és tanulságokat vonunk le.

A lakásom kilátása magáért beszél, imádom nézni a HÉV-et, a lombokat és a Margit-szigetet. Már régen gondolkoztam, hogyan is kéne megfestenem ezt a csodálatos panorámát, melyben egyszerre jelenik meg az Árpád híd és a Margit híd is. Egy ideje torzított perspektívájú kompozíciókat preferálok, pont azért, hogy a periférikus látásunkban lévő elemek is megjelenjenek, illetve azért, mert a függőlegeseknél lágyabb íveket harmonikusabbnak találom. Így egy képen belül megjelenik, amit bal oldalt látunk, az Árpád híd, a felhőkarcolók és az, amit jobb oldalra nézve érzékelünk, a HÉV felüljárója és a parlament. A Kilátás az otthonomból egy sok elemből álló, komplex feladat volt, amiben úgy gondolom, sikerült egy-két nagyon harmonikus összefüggésre lelnem.

Kilátás az otthonomból

70x160 cm, olaj, vászon, 2023

NÉMETH GÉZA

A térnek van olyan határterülete, ahol a pontos jelentés elmosódik, mintegy kinyitva egy metamorfózis lehetőségét. Ez a határterület – bizonytalanságából adódóan – egy kezdődő mozgás vagy változás érzését váltja ki. Ez úgy jelenik meg, hogy például mást látok, mint ami ténylegesen ott van, de azt is tudom rögtön, hogy tévedtem. Ez a furcsa állapot tág lehetőséget ad az improvizációra.

A művészetben általában ez történik.

Rétegek

100x70 cm, akril, vászon, 2023

ÖLLINGER PÉTER ZOLTÁN

Munkáim többnyire örökérvényű értékeket szándékoznak kifejezni és képviselni. Fontos számomra, hogy munkáim ne legyenek teljesen egyértelműen értelmezhetőek, elgondolkodtatást és belemélyedést szeretnék elérni. A grafika eszközeivel arra törekszem, hogy munkáim olykor sejtelmes vagy misztikus érzést keltsenek.

A panelek struktúráját szigorú, letisztult geometrikus formák diktálják, a munkámon ezeket a kereteket organikus lavíros felületekkel oldom fel. A lavírozott felület a beton szilárdságával ellentétes, a lakótelepek közösségének egybefonódó struktúrájára utal. Bár nincs ember a képen, mégis az embert keresi.

Panelerdő

100x70 cm, egyedi technika fóliára, 2023

PÁLLAY JÓZSEF

Töreksem az optimális minimumra és keresem a szimbolikus motívumokat.

A Széchenyi rakpart korábbi neve Rudolf rakpart volt Habsburg Lotaringiai Rudolf osztrák magyar trónörökös tiszteletére. 150 év nehezen felfogható változás. A Duna és nyomvonala állandó azóta is. A júliusi forróság nemkülönben. A mai emberek szabadságának tárgyi szimbóluma az autó. Járulékos jelensége a haladás és zsúfoltság kettőssége. Minimális, egyszerű motívumokkal igyekeztem mindezt kifejezni.

A Rudolf rakpart nyáron

65x95 cm, olaj, vászon, 2023

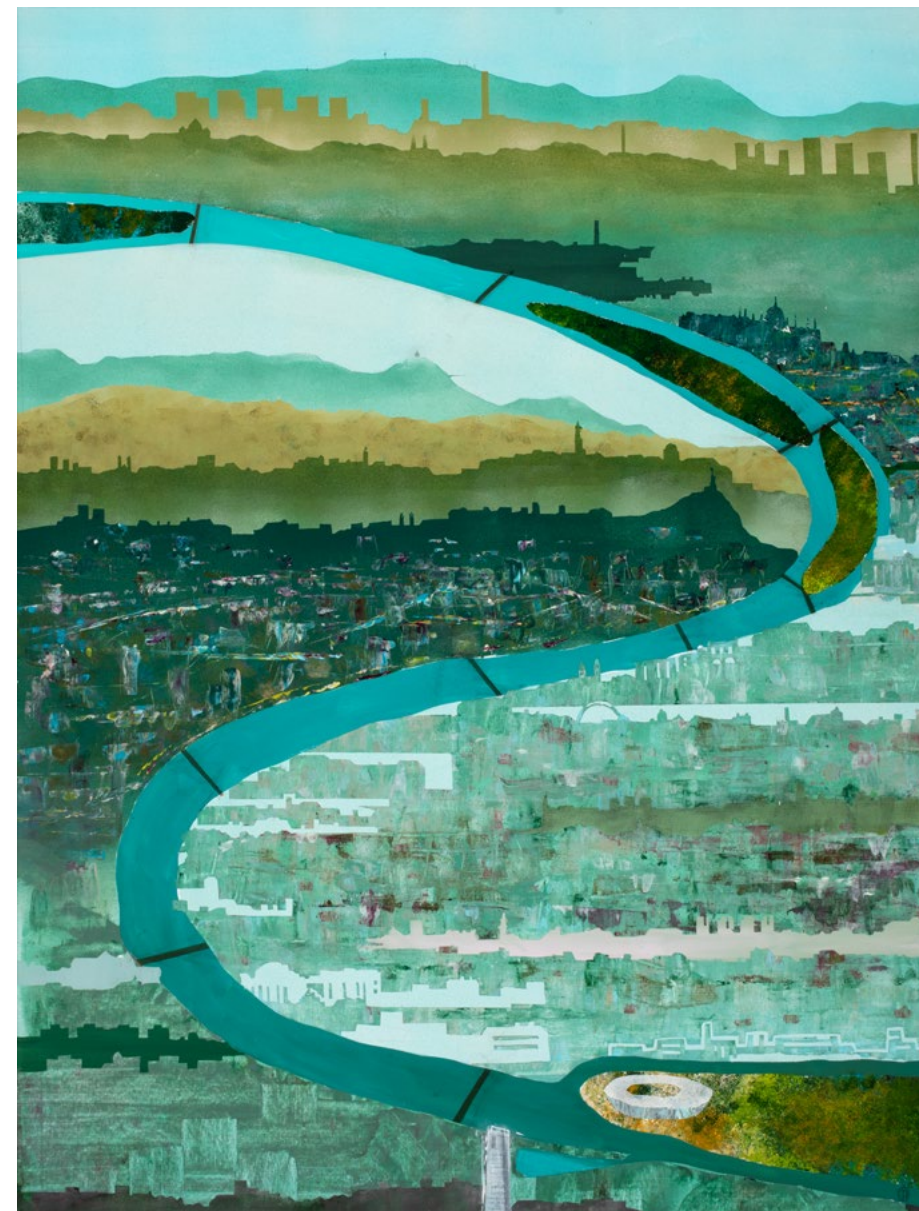
PÁLOS ANNA

Észrevenni, érzékelni, érezni és kifejezni. Hozzátenni, ami belőlem fakad, de tisztelni, ami körülöttem másoknak és másokban fontos. Alkotni számomra annyi, mint integrálni magamban a környezet hatásait a belső világommal, átdolgozni mindezt és kifejezni, visszaadni egy másik szinten.

Rápillantunk a helyre, messziről, sok a nem jól kivehető részlet, de egyértelmű mégis. Egy látkép, városrészek, amiket összeköt és egyben elválaszt a Duna, mint egy tekerődő kígyó. Valóban egy pillantás. Egy múló pillanat, mégis olyan mintha öröktől fogva lenne. A mulandóság állandósága. Csupa ellentmondás.

Ahol együtt élünk

85x65 cm, akril, vászon, 2023

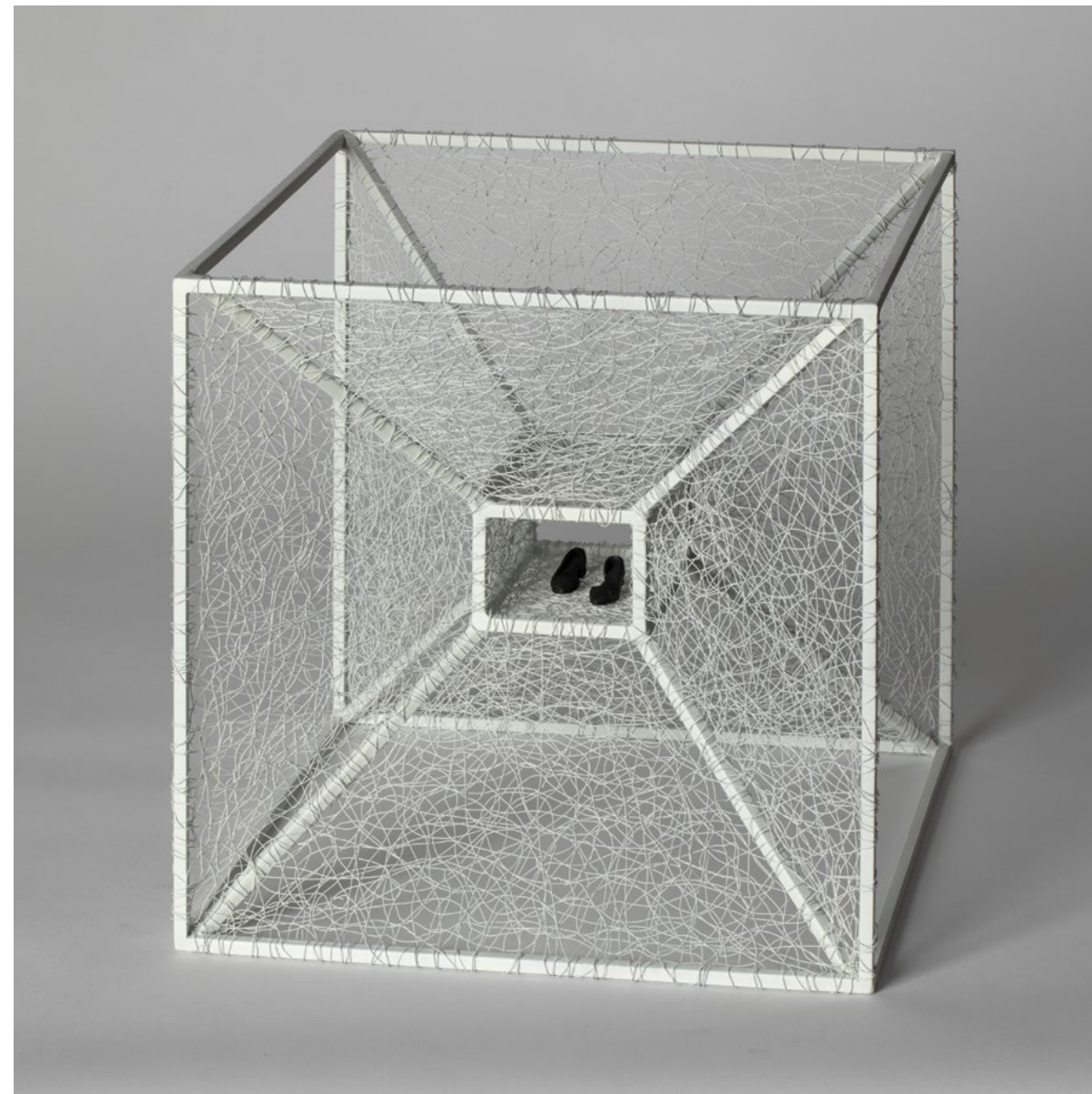

SOMOGYI EMESE

Hosszú évek óta foglalkoztat a humanizmus, valamint a keresztény ember lenyomata a világban. Munkáim túlnyomó részben e téma köré csoportosulnak, de csak nagyon burkolt formában, leginkább a humor, a mindennapi élet szemszögéből vizsgálják az emberi létezést, és annak rezdüléseit. 2012 óta apró bronz cipők jelennek meg szobraimban, egyfajta visszatérő motívumként, melyek az embert helyettesítő narratívaként mesélnek el történeteket. Mindenütt jelen vannak, a folytonosság, a biztonság keresés és a jelenlét attribútumaiként. A cipők legtöbbször egyedül „állnak” a mű fókuszpontjában, utalva a XXI. századi elmagányosodás és talajt veszteség folyamatára.

Rész az egészben - ÓBUDAPEST

30x30x30 cm, vegyes technika, hegesztett fehérre festett vas keret, fehér drót szövés, bronz cipő, 2023

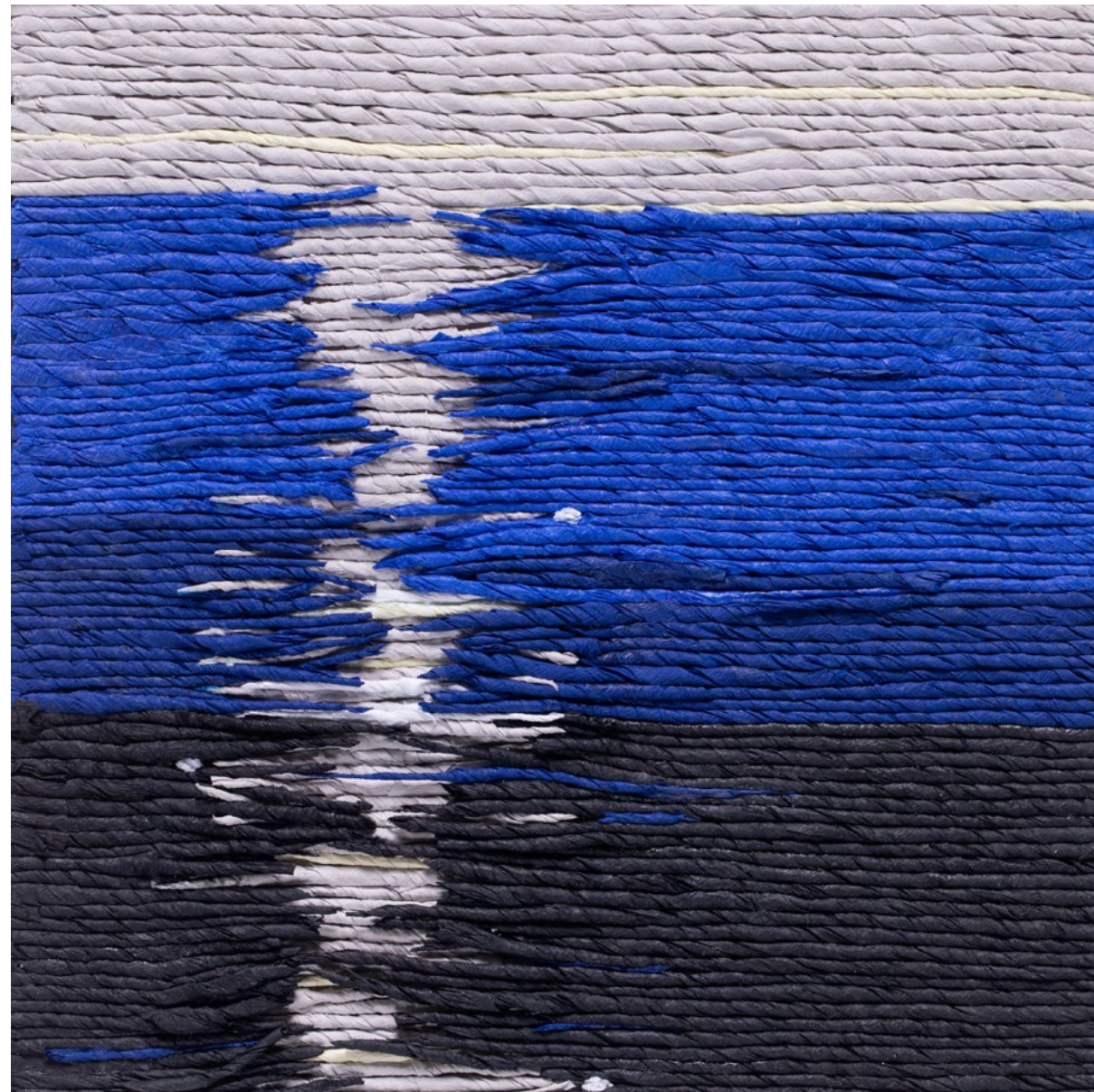

SZABÓ HENRIETTA

Számomra a képközpont nélküli rész a látott valóságból merített személyes tapasztalat. Képeimet áthatja a megfoghatatlan, ami nem a tárgyból következik, hanem megelőzi azt. A horizontvonal helyét és létjogosultságát vizsgálom a kép keretein belül és azokon túl. Véleményem szerint további analizálásra érdemes ez a "vonal", ami valójában egy illúzió, és nem is létezik. Ami az ég, föld és víz határát adja, elválasztja azokat, területekre bont és részekre tagol. Nagyon izgalmasnak találom az ellentmondást, ahogy a határt jelző horizontvonal végeredményül épp a határtalanság, a végtelenbe nyúló táj értelmezhetőségét adja és transzcendentális töltést kölcsönöz a kép keretein belül azoknak.

A fény lécei között (Duna)

20x20 cm, sodrott kollázs, 2021

SZENTGYÖRGYI ERIKA

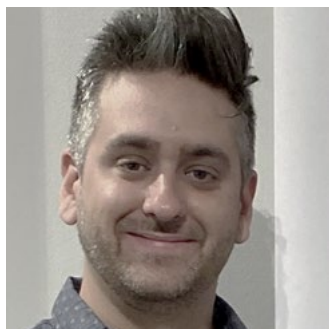
Művészetemben sokat foglalkozom a természet- és környezetvédelemmel. Szeretek technikákkal, anyagokkal kísérletezni, amelyeket erőteljes mondanivalóval ruházok fel.

Néhány éve alkalmazom a hungarocellt mint festményhordozó anyagot. Azért is figyeltem fel rá, mert hőszigetelő tulajdonsága miatt korunk fontos építőanyaga. A hungarocell táblákon túl felfigyeltem a formára nyomott hungarocell csomagoló anyagra. Az elektronikai és háztartási cikket alul és felül mintákra formázott hungarocell tartóelemek védik szállítás során, ezeket vásárlás után kidobjuk. A bennük fellelhető formavilág korunk lenyomatát tükrözi. Ezeket az anyagokat egyforma vastagságban feldarabolom, összeállítom a kompozíciót, felragasztom, majd festek a felületükre. Ezek a képeim körülbelül 3 cm mélyek, így festett domborműveknek nevezem. Témáikat tekintve a jövő tájai és városai jelennek meg rajtuk. Első képeimnél festői technikákat alkalmaztam rajtuk, majd áttértem az akrilspray fújó technikákra. Így a felületek homogénebbek lettek, ridegebb hatásúak, olyanok, mint a formák alatta. Itt a fújás irányával tudok játszani, mivel ha oldalról fújom a domborműveket, a plasztikus forma mindig kitakar egy kis részt a képen.

Fővárosunk

100x70 cm, akrilspray, hungarocell csomagolóanyag, farostlemez, 2023

SZEPESI GERGELY

Békásmegyeren nőttem fel, ott ivódott belém ez a megfoghatatlan lakótelepi életérzés. A szagok, kockasorházak, vas mászóókák, beton csúszdák. Késő estig lent voltunk a téren és beszélgettünk meg hangoskodtunk a nyári szünetben. A rengeteg féle ember különböző háttérrel, zseniális olvasztótégely. Ezt a kicsit zsúfolt, mozgalmas múltat próbáltam megörökíteni munkámban.

Ülünk a padokon
A/4, digitális, 2023

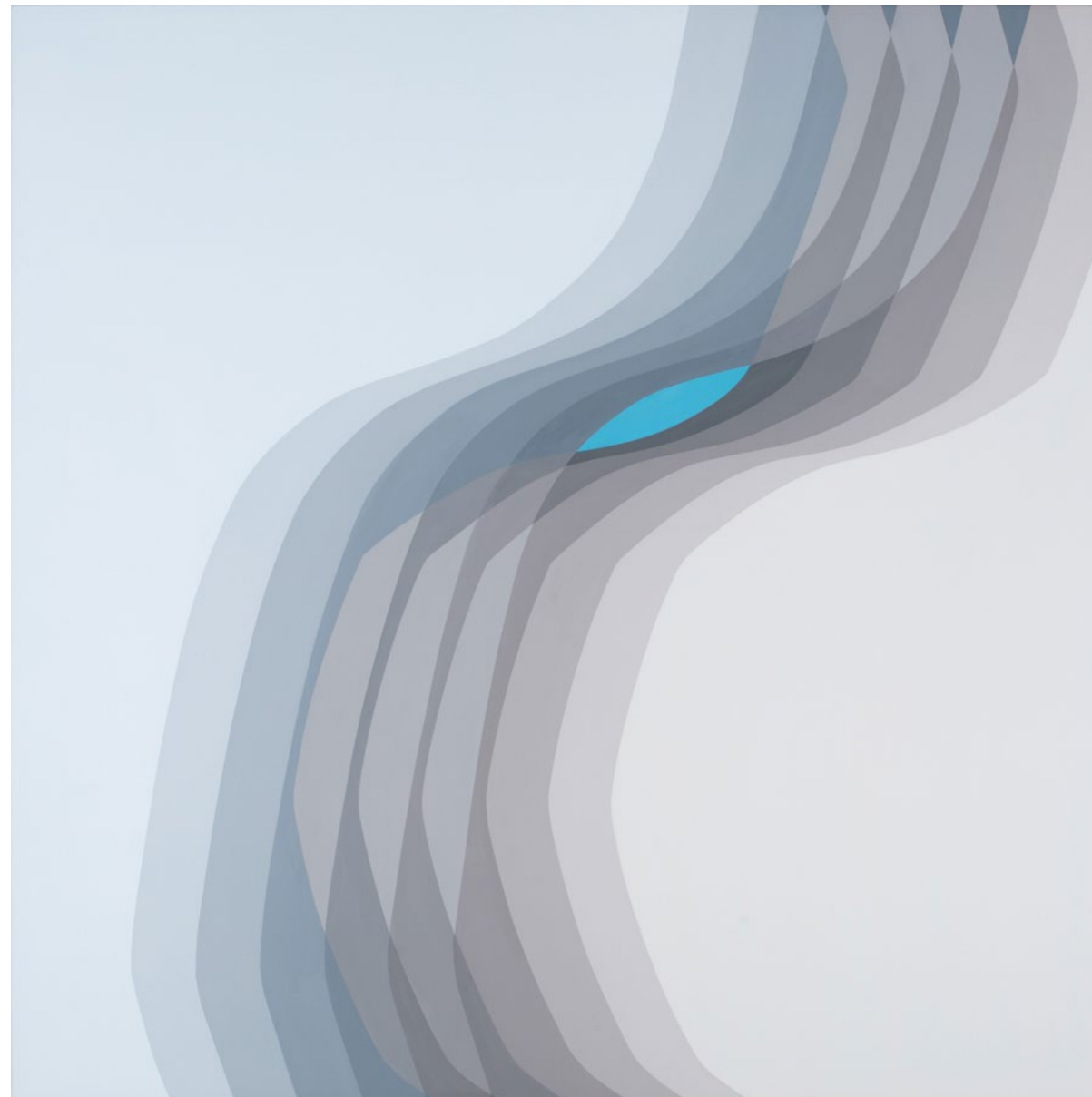
SZÉKELY-MÓRI MÁRTA

A műalkotás látványában úgy mélyed el egy értő szem, mint a zenét hallgató a felcsendülő zeneműben, bármiféle tárgyi azonosítás vagy kerettörténet nélkül. A formák, színek, képi ritmusok önmagukban is olyan érzeteket kelthetnek a látás nyelvén, mint a hangok a zenében. Európa szerte a folyópartokon számos város jött létre, formálódott és terjeszkedett a történelem során. A Duna mentén települések alakultak, kapcsolódtak össze városokká. A jövőt meghatározó ilyen egyesülés volt 150 éve Buda, Pest és Óbuda egyesülése, ami mára az egyik legszebb nagyvárossá vált a nagyfolyó partján.

Ezekre a gondolatokra reagálva készült ez a művem. A sajátos letisztult, egymást fedő színek transzparencia hatásával utalva a kapcsolódó formák fúziójára.

FÚZIÓ (A nagyfolyó partján)

90x90, akril, vászon, 2023

SZÉRI-VARGA GÉZA

Minden érdekel, ami emberi.
Hálás vagyok szorgos őseimnek, és boldogságot kívánok utódaimnak.

Városunk
38x38x38 cm, gránit, bronz, 2023

TOLDI FLÓRA

Világunknak csak egy bizonyos százaléka az, amelyet érzékelünk, látunk, nem az egész. Az élet nagy részét úgy éljük meg, hogy az képi vagy hangyi ingerekkel nem mutatható ki, mégis ebben a síkban történnek a legnagyobb dolgok. Véleményem szerint az alkotók elsődleges feladata az, hogy ezt a szemmel nem látható, füllel nem hallható és ki nem tapintható síkot próbálják bemutatni képpel, hanggal, minden érzékelhető eszközzel. Természetesen ennek a láthatatlan világnak a bemutatása lehetetlen, a feladat mégis az, hogy megpróbálják, próbálják, keressék egész alkotói pályájukon és életükön át. Az alkotók emellett egyfajta tolmácsi feladatot is ellátnak: közvetítők, az emberek közötti kommunikáció új útjait alkotják meg munkáikkal.

A *Vízbe teszem a lábam* című képen két, számomra elsődlegesen fontos téma találkozik: az épített környezet valamint a víz, mint az életet meghatározó helyszín. Az óbudai városrész kifejezetten alkalmas terület arra, hogy ezen két dolognak a kapcsolatát vizsgáljuk. Budapesten belül talán ez a kerület az, ahol a folyó jelenléte a legjobban ki van használva, ahol az embereknek a legtöbb lehetőségük van a vízzel való személyes kapcsolat megteremtésére. A cím mellett egy számomra fontos jelenségre utal, miszerint ha az ember beleteszi a lábát a vízbe, mondjuk Óbudán vagy Baján, akkor a több száz kilométer dacára mégis olyan érzése van, mintha egy térben állna azokkal, akik Komáromban vagy Sulinában teszik ugyanezt. A kép technikáját tekintve eljárások vegyítéséből született, az alap felülete egy monotípiára, amelyet kollázsolt elemekkel, valamint ceruzarajzzal egészítettem ki.

Vízbe teszem a lábam

50x70 cm, vegyes technika (monotípiára + kollázs), 2023

DÍJAZOTTAK

Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata által 2023-ban meghirdetett VII. Óbudai Képzőművészeti Tárlat ÓbudaPest - 150 éve együtt című pályázat díjnyertes alkotásai:

1. díj: László Dániel: Anyukám gimnáziuma

2. díj: Öllinger Péter Zoltán: Panelerdő

3. díj: Felházi Ágnes: Óbudai történet

Óbuda-Békásmegyer Önkormányzatának polgármesteri különdíját nyerte:

Csízzy László: Emlékeznek a macskakövek?

Az Esernyős különdíját nyerte:

Szepesi Gergely: Ülünk a padokon

Borítókép: László Dániel: Anyukám gimnáziuma

© Esernyős Óbudai Kulturális és Sport Nonprofit Kft.

ISBN: 978-615-01-9545-2

Felelős kiadó:

Budapest III. kerület Óbuda-Békásmegyer Önkormányzatának megbízásából

az Esernyős Óbudai Kulturális és Sport Nonprofit Kft.

info@esernyos.hu

OTTHONUNK
OBUDA
BÉKÁSMEGYER